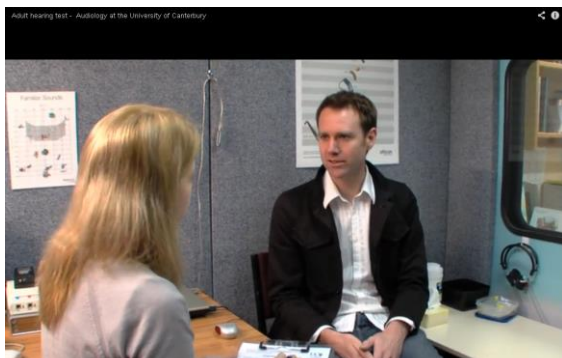
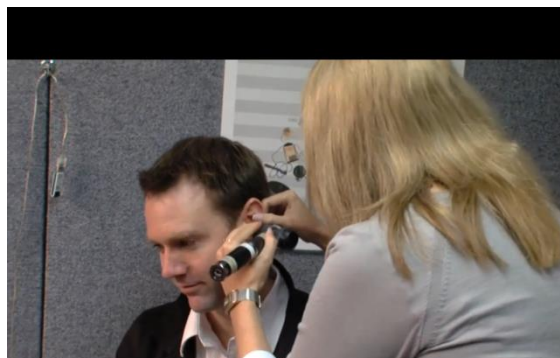

Et hørselsproblem (1)

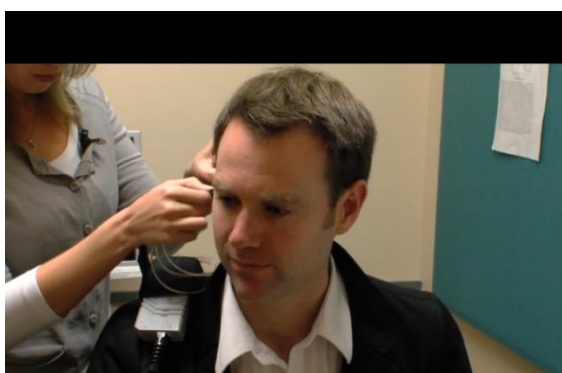
I videoen går audiografen gjennom flere prosesser for å diagnostisere hvilken type hørselstap det kan være.

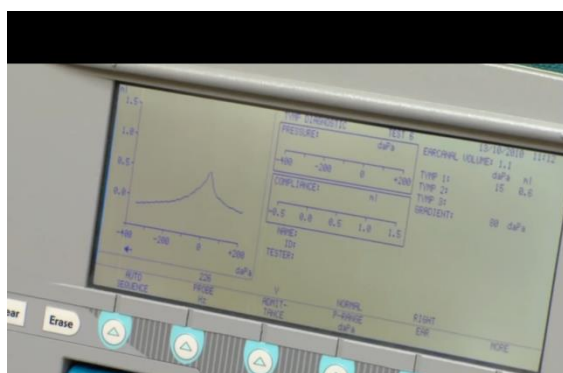
Konsultasjon: Spør pasienten om hva han selv mener, og hva han kan ha problemer med å høre.

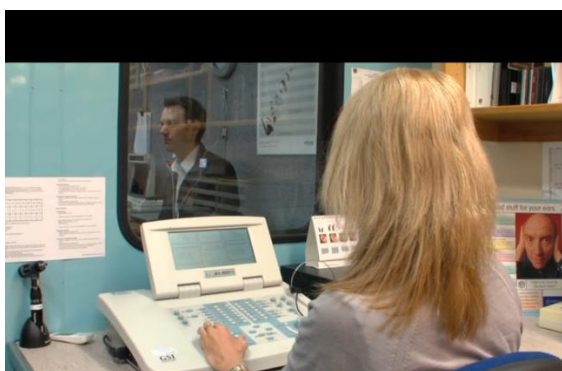
Otoskopi: Sjekke om det finnes oppsamling av voks eller andre blokkeringer. Det gjøres med en visuell undersøkelse av øregangen.

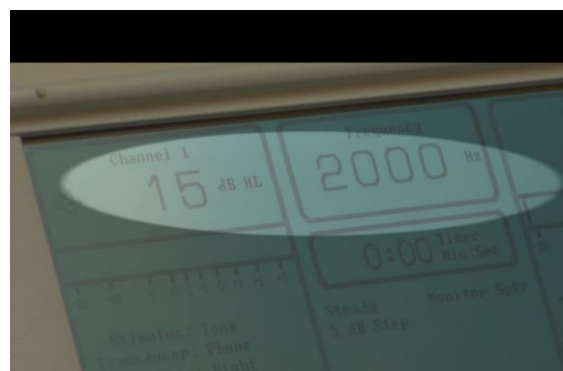
Tympanometri: Teste mellomørets funksjon ved hjelp av en lavfrekvent lyd og endring av lufttrykket i øregangen. Dette gir informasjon om tilstanden til trommehinnen og mellomøret.

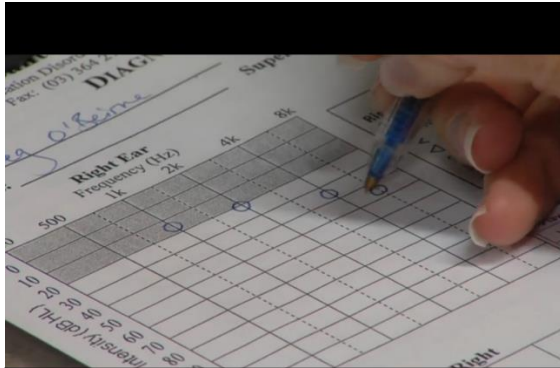
Resultater fra tympanometri: Toppen av grafen viser hvilket lufttrykk som gir maksimal overføring av lyd fra øregangen til mellomøret. Dette kan brukes som et mål på trykket i mellomøret.

Audiometri: Sjekke pasientens respons på lyder ved ulike frekvenser og lydstyrke, separat for hvert øre.

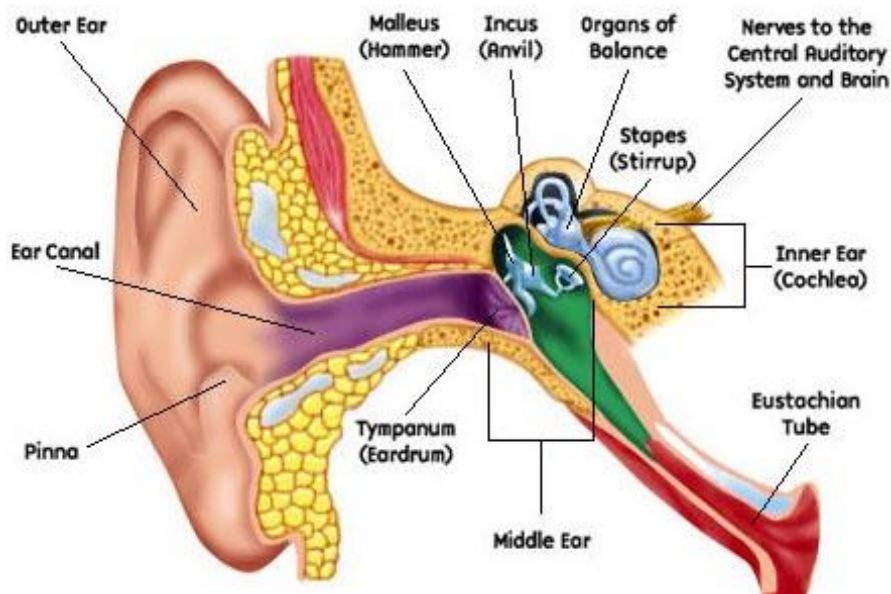
Resultater fra audiometri: Lydstyrken (dB) og frekvensen (Hz) for hver lyd vises, og det markeres om pasienten har indikert at han hørte lyden.

Audiogrammer: Disse grafene brukes til å registrere frekvensen for hver lyd, og den laveste lydstyrken som kunne høres stabilt. Symbolet O brukes for høyre øre og symbolet X for venstre øre. Disse grafene kan produseres elektronisk, men de er den viktigste datakilde som audiografen bruker for å diagnostisere problemet.

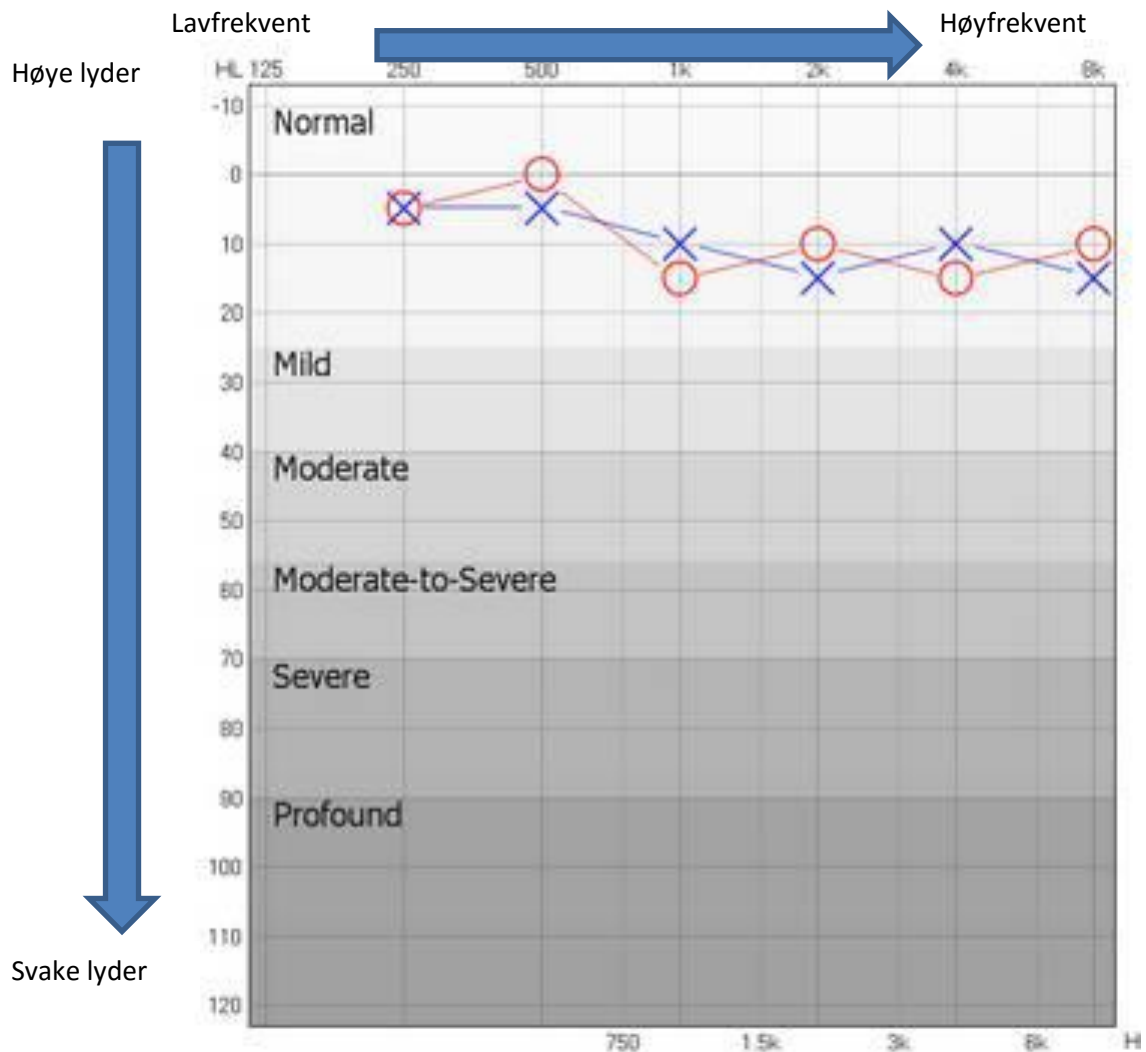
Ledning gjennom bein: Hodetelefonen er plassert bak øret, slik at lyden ledes gjennom beinet til sneglehuset og ikke er avhengig av å ledes gjennom luften til mellomøret. Det andre øret blir "maskert" av en annen lyd (f.eks av brusende vann), siden lyden som ledes gjennom beinet kan nå frem til begge sneglehusene. Resultatene er markert med symbolet Δ på audiogrammet.

Lyder kommer inn i det ytre øret som luftvibrasjoner som får trommehinnen til å vibrere. Denne bevegelsen føres gjennom mellomøret (med hammeren og ambolten) til det indre øret, hvor signaler så blir sendt til hjernen.

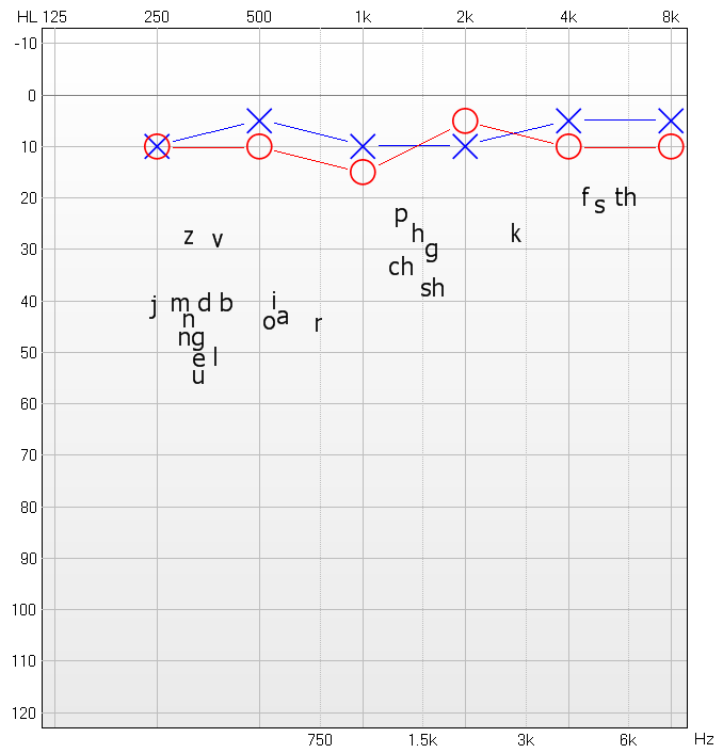
Virkningene av hørselstap

Dette audiogrammet viser normal hørsel (20 dB eller mindre) over hele spekteret av frekvenser. Nivåene som ville bli identifisert som indikasjon av nedsatt hørsel vises også.

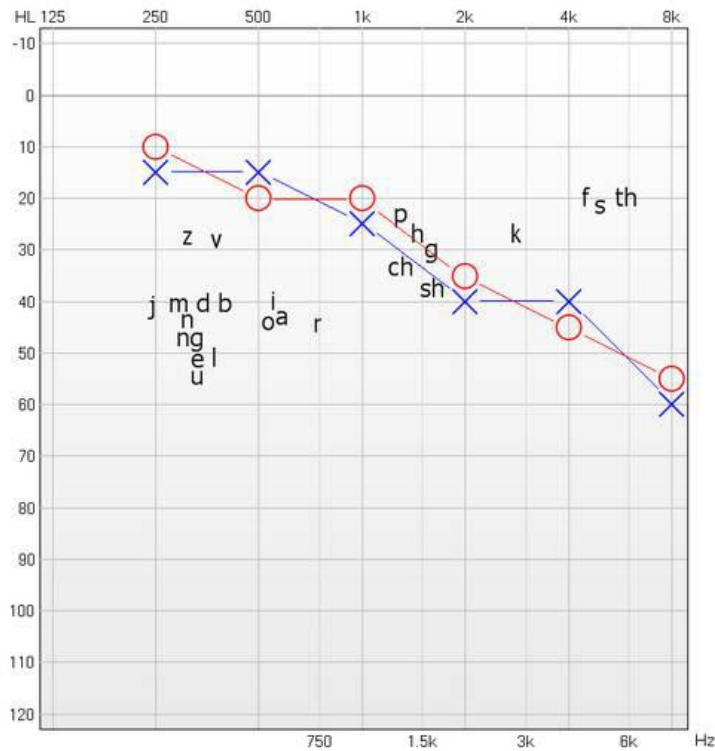

Ulike språklyder har forskjellige frekvenser, og hørselshemming kan påvirke hørselen av noen språklyder mer enn andre. De to audiogrammene på neste side viser de nivåene hvor ulike språklyder ofte finnes, sammen med 1) normale hørselsnivåer og 2) en moderat hørselshemming ved høye frekvenser. Med det nivået og den typen av hørselstap som indikeres i det andre audiogrammet vil noen språklyder kunne bli dempet eller uklare.

1) Et eksempel på normal hørsel.

2) Et eksempel på moderat hørselstap ved høye frekvenser.

Kvinner og barn snakker vanligvis med høyere frekvenser enn menn, slik at en reduksjon av hørsel ved høyere frekvenser vil bety at det er vanskeligere å høre disse stemmene.

Omgivelseslyder kan være vanskelig å høre tydelig med mer alvorlig hørselstap. Diagrammet nedenfor viser lydstyrke og frekvens for noen vanlige lyder.

- Diskuter mulige sosiale implikasjoner av moderat til alvorlig hørselstap.

